

28. मण्डपविधि - पत्र - 4
२५०

1332

10¹¹ X 5²¹

अथाध्यासतत्रैवम सुकदेवस्त्वपत्नोक्तः तत्रान्वितोयजमानः पूर्णकलशं गृहीत्वा भद्रं करोति भिरित्यादि मंत्रवोषेण मराडपमृदक्षिणीकृत्य प
 त्रिमहारेण प्रविश्य देशकालादि स्मृत्वा करिष्यमाणो तत्कस्मीकृत्या मराडपदे वनास्थापनादिकरिष्येति सङ्कल्प्य गरापतिम मराडपा
 नात्सर्वतस्सर्वान्विकिरेत् तत्र मंत्राः यदत्र संस्थितं भूतं स्थानमाश्रित्य सर्वदा स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वं यत्र स्थितं तत्र गच्छतु १ अपक्रामन्तु

अथ दारुजा
 पूर्वदारे वार
 ॥ अथैवमः उ
 र्ध्वदेहल्येनमः
 वामदक्षिणां स्त
 भयो गीरो शा
 यनमः स्तं ह्य
 नमः दारस्थि
 तकलद्वये गं
 गायेनमः य
 मुनायेनमः
 दक्षिणादारे
 दारश्रियेन
 मः उर्ध्वदेह
 ल्येनमः अधः
 स्तं भयोः पुष्प
 दंताय नमः कपदिनेनमः कलशद्वये गोदायेनमः रुद्रमायेनमः पश्चिमः दारश्रियेनमः उर्ध्वदेहल्येनमः अधः स्तं भयोः नंदिनेनमः चंडा
 यनमः कलशद्वये रेवायेनमः ताप्येनमः उत्तरे दारश्रियेनमः उर्ध्वदेहल्येनमः अधः स्तं भयोः मेहाकालायनमः भृंगिरोनमः कलशद्वये
 वासुदेवनामकं सुशोभनं नामकं वाश्रवाकितं ॥ अग्निमीलमिति मंत्रेणान्यस्य
 संपूज्य गुरुवहस्पती तत्र न्यसेत् पूजयेच्च ॥ तत्रैकः कलशः स्थाप्यः तत्र महीधोरिति
 भूप्रार्थना ॥ ॐ श्रोत्रधयः समितियवप्रक्षेपः ॥ आजिघ्रकलशेष्विति कलशनिधानम् ॥ ति २ ततः
 इमं मे गंग इति जलपूर्णम् ॥ गंधद्वारमिति गंधं प्रक्षिपेत् ॥ या श्रोत्रधीरिति सर्वेष
 धीः ॥ कांडाकांडादिति दूर्वा ॥ अश्वत्थे व इति पंचपद्मं वा ॥ स्योनाद्यधिवेति पंचमदः
 याः फलिनीरिति फलम् ॥ सहिरत्नानीति पंचरत्नानि ॥ हिरण्यरूपं पांशुति हिरण्यम् ॥
 युवासुवासा इति वस्त्रादिनावेष्टयेत् ॥ पूर्णं दूर्वाति धान्यपूर्णं पात्रमुपरि निदध्यात्
 तत्र ध्रुवावाहनं पूजनं च ॥ ततो दक्षिणे श्रोतुं वरं ह्लाक्षं वासुभद्रं विकटं वा चक्राकितं
 तारणं इषेत्त्वोर्जेत्येति निधाय ॥ चंदनादिना चर्चितं कृत्वा सूर्यमंगारकं च तत्र न्यसेत् ॥
 ततः पूर्ववत्कलशं स्थापयित्वा तत्र धरमावाध्या र्वयेत् ॥ ततः पश्चिमं ह्लाक्षमोडुं वरं
 कपदिनेनमः कलशद्वये गोदायेनमः रुद्रमायेनमः पश्चिमः दारश्रियेनमः उर्ध्वदेहल्येनमः अधः स्तं भयोः नंदिनेनमः चंडा
 यनमः कलशद्वये रेवायेनमः ताप्येनमः उत्तरे दारश्रियेनमः उर्ध्वदेहल्येनमः अधः स्तं भयोः मेहाकालायनमः भृंगिरोनमः कलशद्वये
 वासुदेवनामकं सुशोभनं नामकं वाश्रवाकितं ॥ अग्निमीलमिति मंत्रेणान्यस्य
 संपूज्य गुरुवहस्पती तत्र न्यसेत् पूजयेच्च ॥ तत्रैकः कलशः स्थाप्यः तत्र महीधोरिति
 भूप्रार्थना ॥ ॐ श्रोत्रधयः समितियवप्रक्षेपः ॥ आजिघ्रकलशेष्विति कलशनिधानम् ॥ ति २ ततः
 इमं मे गंग इति जलपूर्णम् ॥ गंधद्वारमिति गंधं प्रक्षिपेत् ॥ या श्रोत्रधीरिति सर्वेष
 धीः ॥ कांडाकांडादिति दूर्वा ॥ अश्वत्थे व इति पंचपद्मं वा ॥ स्योनाद्यधिवेति पंचमदः
 याः फलिनीरिति फलम् ॥ सहिरत्नानीति पंचरत्नानि ॥ हिरण्यरूपं पांशुति हिरण्यम् ॥
 युवासुवासा इति वस्त्रादिनावेष्टयेत् ॥ पूर्णं दूर्वाति धान्यपूर्णं पात्रमुपरि निदध्यात्
 तत्र ध्रुवावाहनं पूजनं च ॥ ततो दक्षिणे श्रोतुं वरं ह्लाक्षं वासुभद्रं विकटं वा चक्राकितं
 तारणं इषेत्त्वोर्जेत्येति निधाय ॥ चंदनादिना चर्चितं कृत्वा सूर्यमंगारकं च तत्र न्यसेत् ॥
 ततः पूर्ववत्कलशं स्थापयित्वा तत्र धरमावाध्या र्वयेत् ॥ ततः पश्चिमं ह्लाक्षमोडुं वरं

वासुकर्मसुभीमं वागदां कितं तोरणमग्नः प्रायाहीति न्यस्य संपृज्य चंदनादिना च चि-
 तं कृत्वा शुक्रं बुधं च तत्र न्यसेत् । ततः पूर्ववत्कलशं स्थापयित्वा तत्र वाकपत्या वाहनं
 पूजनादि । तत उत्तरे न्यग्रोधमाश्वत्थपाशां वा सुहोत्रं सुप्रमं वा धाम्ना कितं तो-
 रणं शान्ते देवीति निधाय पूजनं कृत्वा सोमं केतुं शान्तिं च तत्र न्यसेत् । ततः कलशं
 स्थापयित्वा तत्र विधेशा वाहनं पूजनादि । ततः पूर्ववत् द्वारशाखा द्वये कलशद्व-
 ये दध्यक्षता दियुक्तं पूर्ववत् स्थापयेत् । ऐरावतं कलशद्वये न्यस्या चयेत् । तत्र पू-
 र्वस्मिन् सग्वेदिना वृत्तिजो द्वावेकं वा शान्तिं सूक्तं जपार्थं त्वेन त्वामहं वृणो-
 ति प्रत्येकं मुनिः सग्वेदः पद्मपत्राक्षो गायत्रीः सोमदेवतः । अग्निगोत्रस्तु विप्रेन्द्र-
 ऋत्विक् त्वमे सखे भवेति वृत्वा । अग्निमील इति पूजयेत् । एद्येहि सर्वा मरुति-
 र्दसा ध्ये रभिषुतो वज्रधर मरेश । संवीज्यमानोऽस्मै रसांगे रणे न रक्षाध्वरं नो भ-
 गवन्नमस्ते । भो इन्द्र इहागच्छेति धेतोऽं सगं सपरिवारं सायुधं सशक्तिकंधार-

रामः
१

ततः ३

कलशे आवाह्य। आतारमिंद्रमिति पूजयित्वा। आशुः शिवा नमिति पीता पता
 का पीतं ध्वजं चोच्छ्रयत्। तत एव तस्थ पीतवर्णं सहस्राक्षं दक्षिणवामहस्त
 स्थवज्रोत्पलमिंद्रध्यात्वा। इन्द्रः सुरपतिः श्रेष्ठो वज्रहस्तो महाबलः। शतं
 जगधिपो देवस्तस्मै नित्यं नमो नमः। इति नत्वा इन्द्राय सांगाय सपरिवाराय
 सायुधाय सशक्तिकाय एतं माधवभक्तवल्लिं समर्पयामीति वलिं दधात्। तत
 आचम्य आग्नेयकोशे गत्वा पूर्ववत् कलशं स्थापयित्वा तत्र पुंडरीकममृतं
 च संपृज्या। एद्ये हि सर्वो मरुदव्यवाह मुनिप्रवीरेरभितो भिजुष्य। तेजो वतालो
 कगगनसाईं समाध्वरपाहिकवनमस्ते। भो अग्ने इहा गच्छेह तिष्ठेति सां
 गादिकं माग्निं कलशे आवाह्य। त्वन्ना अग्ने त्वग्निं संपृज्याग्निं देतमिति रक्ता
 पताकां रक्तध्वजं चोच्छ्रयत्। ततः द्वागस्थ रक्तं दक्षिणवामकर्धुनशक्ति
 कमंडलुं जज्ञोपवीतिनमग्निं ध्यात्वा। आग्नेयः पुरुषो रक्तः सर्वदेवमयो व्ययः

महामहिषमारुढं दण्डं हस्तं महाबलम् आवाहयामि यज्ञे स्मिन् पूजयेयं प्रतिष्ठयतामिति नत्वा ८

धूमकेतुरजो ध्यक्षस्तस्येति नमो नमः । इति नत्वा । अग्नये सां गाय एतं माघ भक्तं
वलिं समर्पयामीति वलिं दद्यात् । ततः कृताचमनो दक्षिणो गत्वा प्रतिहारशार्खवपु
र्ववत्कलशद्वयं स्थापयित्वा वामेन दिग्गजं तत्रार्चयेत् ततो यजुर्वेदोच्चारयेत् कं
दक्षिणद्वारे शान्तिं सूक्तं जपार्थं त्वेन त्वामहं वरा इत्युक्त्वा । कान्त रक्षो यजुर्वेद
स्त्रिष्टुभो विष्णु देवतः । काश्यपेयस्तु विप्रं द्रमत्तिकृत्वं समखे भवति प्रत्येकं
संप्राप्येदं यो त्वोर्जत्वेति पूजयेत् । ततः । एह हि वैवस्वत धर्मं राज्ञः सर्वा मररश्चि
तधर्ममृजे । शुभा शुभान दशु चामधीश शिवाय नः पाहि मखं नमस्तु ॥ माय
मेहागच्छ हतिषेत्पुच्छयेत् ततो महिषारुढं धृतं दंडपाशं दक्षिणवामकं रमंज
नपर्वततुल्यं रूपमग्निं समलाचनं यमं ध्यात्वा । सां गाय यमाय एतं माघ भक्तं
वलिं समर्पयामीति वलिं दद्यात् । ततः आचम्य निःश्रित्य पूर्ववत्कं शं स्थापयि
त्वा कुमुदं दिग्गजे उर्जयेयं च संपूजयेत् ॥ एह हि रक्षो गगनाय कस्त्वविशालवता

ति सां गाय यमाय एतं माघ भक्तं
ति सां गाय यमाय एतं माघ भक्तं
ति सां गाय यमाय एतं माघ भक्तं

लेख

रामः
२

नीलवर्णम् ३

नालपिशगचसंवेः। ममाध्वरं पालिपिशगचनाथलोकेश्वरस्त्वं भगवन् नमस्ते भो निर्ऋते
इहागच्छेहतिष्ठेति सांगमावाह्य। अमुं च तमिति संप्रज्य नीलापताकाध्वजं च मोक्ष
इत्युच्छ्रयेत्। न एतच्छ्रवणं कुहसं महावलं महाकायं वदताक्षसंयुतं निर्ऋतिं ध्यात्वा
निर्ऋतिं खड्गहस्तं च सर्वलोकैकपावनम्। आवाहयामि यज्ञेऽस्मिन् पूजयेत् प्रातिगृह्य
ताम्॥ इति नवासांगाय निर्ऋतये एतं माधमं कवलं समर्पयामीति वलिं दद्यात्॥
तत आचम्य पश्चिमे प्रतिहारशखं कलशद्वये निधाया जनदिगा जं न्यस्यार्चयेत्
ततः सामगावत्विजावत्विजं वा दत्त्वा। सामवेदं सुपिगाक्षो जागतः शक्रदेवतः
भारद्वाजस्तु विप्रं द्रुशंति पाहं सरवे कुर्विति प्रार्थयन् अग्न्यायाहिनि पूजयित्वा। एह
हिया दागगावारिधीनां गगोन पञ्चन्यसहासरेभिः। विद्याधरेन्द्रा मरुगयमानपा
हित्वमस्मान् भगवन् नमस्ते। इत्युक्त्वा भो वरुणो हागच्छेहतिष्ठेति सांगवरुणमावाह्य
तत्वायामीति संप्रज्य श्वेतां यताकाध्वजं च ममेवरुणोत्पुच्छित्य। मकरस्थपाशहस्तं
किरीटिनं श्वेतवर्णं वरुणं ध्यात्वा। पाशहस्तं च वरुणमर्णसां पतिमिश्वरम्। आ

ततः ५

वाहयामियज्ञेऽस्मिन्वरुणाय नमो नम इति नत्वा सांगाय वरुणाय एतं माघ भक्तवलिं
 समर्प्य यामीति वलिदधात् । तत उपस्य शपवाय व्याध्वं वत्कलशं स्थापयित्वा पुष्पदन्तं
 सिद्धार्थं च तत्र पूजयित्वा । एह्ये हियज्ञे मम रक्षाय मृगाधिपः सह सिद्धं सन्नेः ॥
 प्राणगाधियः कालकवेः महायगृहाण पूजो भगवन्तमस्तु । भावायो इहा गच्छ हति
 षुति सांगादि वायुमावाह्य । तव वायव्यं तस्य त इति संष्टुपवायो शतमिति धर्मोपमा
 कां ध्वजं चोच्छ्रित्य । मृगाधिरुः चित्रां वरधरं युवानं वरध्वं जधरं दक्षिणं वामं हस्तं वा
 युध्मात्वा । वायुमाकाशं गच्छेत्तव वनं वेगवत्कुतिम् । आवाहयामियज्ञेऽस्मिन् पूजयेत् प्र
 तिगृह्यताम् । अनाकारो महोजाश्वयश्वा दृष्टगतिर्दिवि । तस्मैष्टुपाय जगतां वायव
 हं नमामि तम् । इति नत्वा सांगाय वायव एतं माघ भक्तवलिं समर्प्य यामीति वलिदधा
 त् । तत आचम्योत्तरं प्रति द्वारं शखं कलशं द्वयं स्थापयित्वा सार्वभौमं दिग्गजं न्यस्य
 पूजयित्वा । अथ विविदा वृत्तिजां वृत्तरे द्वारं शंतिस्तुत जपार्थं त्वेन त्वामहं वरुण इत्युक्त्वा ।
 बहन्नेत्रो थर्व वेदो नृभो रूद्र देवतः । वेशं पायन विप्रं द्रुशंति पाठं मखं कुर्विति स प्रा
 र्थ्य । शन्नो देवी रिति पूजयेत् । एह्ये हियज्ञे श्वरयज्ञरक्षां विधात्व नक्षत्रं गणनं सार्धं

रामः
 ३

त्विजं वो

वलिं समर्पयामीति ६

ल ४

६३

ईषत् ४

न ६

सर्वोषधीभिः पितृभिः सहैव गृहाराण्यष्टजां भगवन्मम स्तोमो सोमे हा गच्छ हतिष्ठेति सां
ग सोममावाद्य वयं सोमोति संष्ट्युह रितां पताकां ध्वजं चाप्यायस्व नित्यं नरयुतं
पुष्पकविमानस्य कुंडलहारकेयूरसंशोभितं वरं गदाधरदक्षिणवामहस्तमुकुटिनं म
हादरं स्थूलकायं क्रस्वपिंगनेत्रं पातविग्रहं शिवसखायं कुबेरध्यात्वा । सर्वे नक्षत्रमध्ये
तु सोमराजा व्यवस्थितः । तस्मै सोमाय देवोयनक्षत्रपतये नम इति नत्वा सांगाय सोमा
य एतं माघभक्तवलिं दद्यात् । तत ईशान्यागत्वा च म्यपूर्ववत्कलशं स्थापयित्वा सुप्रतीक
नामानं दिग्गजं मंगलचतुष्टयं धित्वा । एहो हि विश्वेश्वरः । त्रिशूलकपालखट्वागधर
रोमसाईम् । लोकेश जेश्वर जेजु सिधो गृहाराण्यष्टजां भगवन्मम स्तोमो ईशाने हा गच्छ
हतिष्ठेति तमावाद्य तमोशानमिति संष्ट्युहवेतां सर्वं वरं वापताकां ध्वजं चामित्वा देवसन्ता
सवितुरित्युच्छ्रित्य वधारुणं वरदं त्रिशूलयुतदक्षिणवामहस्तद्वयं त्रिनेत्रं शुद्धस्फटिक
वर्णमोशनं ध्यात्वा । वषट्कं धसमारुणं शूलहस्तं त्रिलोचनं । आवाहयामि जज्ञेऽस्मिन्
पूजेयं प्रणिगृह्यताम् । सर्वाधिपो महादेव ईशानः । शुक्ल ईश्वरः । शूलपाणिर्विरूपाक्षस्त
स्मे नित्यं नमो नम इति नत्वा । सांगाय ईशानाय एतं माघभक्तवलिं समर्पयामीति वलिं

वाहयामियज्ञेऽस्मिन्वरुणाय नमो नम इति नत्वा सांगाय वरुणाय एतं माघभक्तवलिं
 समर्पयामीति वलिं दधातु। तत उपस्थपवाय व्यापुर्वक्तुलशंस्थापयित्वा पुष्पदंतं
 सिद्धार्थं च तत्र पूजयित्वा। एह्येहियज्ञममरक्षरगायमृगाधिरुतः सहसिद्धसंघैः॥
 प्राणगाधिपः कालकवेः महायगेहाणपूजाभगवन्तमस्तु। भावायो इहागच्छ हति
 ष्टिसांगदिवायुमावाह्य। तव वायव्यतस्तपत इति संष्ट्यवायो शतमिति धृमोपता
 कां ध्वजं चोच्छ्रित्य। मृगां रुतं चित्रां वरधरं युवानं वरध्वजं धरं दक्षिणं वामं हस्तं वा
 युध्यात्वा। वायुमाकाशगं चैव पवनं वेगवद्वृत्तिम्। आवाहयामियज्ञेऽस्मिन्पूजयं प्र
 तिगृह्यताम्। अनाकारे महोजाश्रयश्चादृष्टगतिर्दिवि। तस्मैष्टुपायजगतां वायव
 हं नमामि तम्। इति नत्वा सांगाय वायव एतं माघभक्तवलिं समर्पयामीति वलिं दधा
 तु। तत आचम्योत्तरं प्रतिहारं शरवकलशं द्वयं स्थापयित्वा सार्वभौमं दिग्गजं न्यस्य
 पूजयित्वा। अथ विविदाद्युज्ज्वलं उत्तरं द्वारं शंतिस्तुतज्जपार्थत्वेन त्वामहं वरुण इत्युक्त्वा।
 बहन्नेत्रो थर्ववेदो नृभोरुद्रदेवतः। वैशंपायनविश्वं दृशंति पाठं मखं कुर्विति संप्रा
 र्थ्य। शन्नो देवीरिति पूजयेत्। एह्येहियज्ञेश्वरयज्ञरक्षां विधत्स्व नक्षत्रगणनसाधं

रामः
 ३

त्विनं वो

वलिंसमर्पयामीति ६

ल ४

६३

ईषत् ४

न ६

सर्वेष्वधीभिः पितृभिः सहैव गृहाराण्यष्टजां भगवन्ममस्ते। सोमो मे हागच्छे हतिष्ठेति सां
गसोममावाह्यवयधं सोममिति संप्रज्यह रितोपताकां ध्वजं चाप्यायस्वेति न्यस्य नरयुत
उष्यकविमाने स्थकुंडलहारकेशुरसंशोभितं वरंगदाधरदक्षिरगवामहस्तमुकुटिनं म
हादरस्थूलकायकस्वपिगनेत्रपातविग्रहं शिवसखायकुबेरध्यात्वा। सर्वे नक्षत्रमध्ये
तु सोमराजाव्यवस्थितः। तस्मै सोमाय देवाय नक्षत्रपतये नम इति नत्वा सां गाय सोमा
य एतं माषभक्तवलिं दद्यात्। तत ईशान्यागत्वा च म्यपूर्ववत्कलशं स्थापयित्वा सुप्रतीक
नामानं दिग्गजमंगलचतुष्टयं धित्वा। एषे हि विश्वेश्वरः शत्रुशूलकपालखट्वांगधरे
राजसाईम्। लोके शं जज्ञेश्वरजंज्ञासिद्धे गृहाराण्यष्टजां भगवन्ममस्ते। ईशाने हागच्छे
रुतिष्ठेति तमावाह्यतमो शानमिति संप्रज्यश्वेतो सर्ववर्णावापताकां ध्वजं चाभिवादेव सत्त्वा
संवितुरित्युच्छ्रित्य कथारुतं वरदत्रिशूलयुतदक्षिरगवामहस्तद्वयं त्रिनेत्रं शुद्धस्फटिक
वर्णमोक्षणं ध्यात्वा। कथं स्वधसमारुतं शूलहस्तं त्रिलोचनं। आवाहयामि जज्ञेश्वरं
पूजेयं प्रतिगृह्यताम्। सर्वाधिपो महादेव ईशानः। शुल्लक ईश्वरः। शुल्लको गिरिविंशपाक्षस्त
स्मेति न्यनमो नम इति नत्वा। सां गाय ईशानाय एतं माषभक्तवलिं समर्पयामीति वलिं

विश्वे

दधात्। ततश्चाचम्य ईशानपूर्वयोर्मध्ये गत्वा। एद्येहि पातालधरामरेंद्रनागांगनाकित्तरगीय
 भान्। यक्षोरगेंद्रामरलोकसंक्षेपनंतरक्षाध्वरमस्ममदीयम्। भोऽनंतं तं हागच्छेह तिष्ठेति
 सागमनंतमावाहयन्। यंगोरिति संष्टज्यमेव वेलीं श्वेतोपताकां ध्वजं च आयंगोरित्युच्छ्रि
 त्। अनंतं शयनाशौनं फरगासप्तकमंडितम्। पद्मशरवधरोद्दीधोदक्षिराकरद्वयं च
 क्रगदाधरोद्दीधोवामकरद्वयं नीलवर्णमनंतं ध्यात्वा। योसावेनंतं रूपं रात्रिनाड्यं
 चरचरम्। पुष्पवधारयेन्मृद्वितस्मै नित्यं नमो नम इति नत्वा सागायन्। अनंतं ताय एतं माध
 भक्तवलिसमर्पयामीति वलिंदधात्। ततश्चाचम्य नेत्रैस्तपयस्त्रिमयामध्ये गत्वा। ए
 द्येहि सवाधिपते सुरेंद्रलोकनेसा ईषितदेवताभिः। सर्वस्य चोत्तम्यमितप्रभावाविश्रा
 ध्वरेंतः सततं शिवाय। भो ब्रह्मनिहागच्छेह तिष्ठेति ब्रह्मरागमावाहयत्। ब्रह्मयज्ञान
 मिति संष्टज्यरक्तोपताकां ध्वजं च ब्रह्मयज्ञो नमित्युच्छ्रित्। चतुर्मुखं हसारुमक्षमा
 लोकशमधिधरोद्दीधोदक्षिराकरद्वयं। सुवक्त्रमंडलुधरोद्दीधोवामकरद्वयं शमसु
 फलेजटिललंबोदरं रक्तवर्णम्वभारां ध्यात्वा। पद्मयोनिं श्वेतुर्मुर्तिर्वेदवासः पिता
 महः। यज्ञाध्यक्षश्चतुर्वक्त्रस्ते नित्यं नमो नम इति नत्वा सागायन्। ब्रह्मरात्रे तं माध
 भक्तवलिसमर्पयामीति वलिंदधात्। नेत्रैस्तपयस्त्रिमं तं रात्रे नत्वा वलिदानमीशा

रामः

सुक४

भुंज ५

नष्टर्वांतराले ब्रह्मवलिदानं चेति रूपमायय रणः । ततः प्राचम्य मंडपमध्येऽत्युच्चं दंडोद-
 श्रुहस्तदीर्घं हस्तं विस्तृतं पंचहस्तदीर्घं हस्तं विस्तारं वामहाध्वजं किंकिरपादियुक्तं
 इन्द्रस्य वृद्धमइति स्थाप्य तत्रैव ब्रह्मपूजनं च । वेदिकान्ते यकोरोस्थं रणया वसुदाये नमः ।
 वसुदेवाय नमः । ग्रामिण्या पयामिह जगामात्पालं भयं धनुष्यादिना पूजयेत् । ततः प्राद-
 क्षिरापक्रमेण मद्राये ० २ नंदाय ० ३ मध्ये मंडपाग्रे यकोरो भूत्यै ० २ परे स्वत्यै ० २ पूर्वसं-
 ध्याये ० ३ मध्यसंध्याये ० ४ पश्चिमसंध्याये ० ५ गायत्र्यै ० ६ सावित्र्यै ० ७ वृहत्यै ० ८ दित-
 यै ० ८ विनतायै ० ९ पौर्णमास्यै ० ११ सिनीवालयै ० १२ ततो मंडपबोडशस्तं भेषु सर्वभ्यो
 देवेभ्यो नमः । पृष्ठे पन्नगेभ्यो नमः इत्यर्चयेत् । ततः पूर्वभागे उपलिप्तभूमावुपविश्य
 त्रिलोक्यानि भूतानि स्थावरानि चरणि च । ब्रह्मविष्णुशिवैः साहै रक्षां कुर्वतानि
 मादेव दानवगंधर्वाक्षरक्षसपन्नगाः । ऋषयो मनवोगावो देवमातर एव च । सर्वे
 ममाध्वरै रक्षां प्रकुर्वंतु मुदान्विताः । ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च क्षेत्रपाल गणैः सह । रक्षंतु मे
 उपसर्वं ब्रह्म तुरक्षांसि सर्वत इति पठित्वा । त्रिलोक्यस्थेभ्यः स्थावरभ्यो भूतेभ्यो नमः । त्रिलो-
 क्यस्थेभ्यश्चरभ्यो भूतेभ्यो नमः । ब्रह्मणे विष्णवे शिवाय देवेभ्यो दानवेभ्यो गंधर्वेभ्यो रा-
 क्षसेभ्यो पन्नगेभ्यः ऋषिभ्यो मनुष्येभ्यो देवमातरभ्यो नमः इति प्रत्येकं संपूज्य माघभक्तवै-

भागे २

लिंदघातः। ततो यजमानः सर्वैः सत्विग्भिः सह प्राग्द्वारेण मंडपं प्रविश्य दक्षिणं द्वारं
 पश्चिमं दशे उदविश्य गुर्वीदयो यथाविहितं कर्म करध्वमिति वेदेयम्। अत्राग्निं स्थाप
 नं प्रतिकुंडमेकैकः कलशः स्थाप्यः सत्विग्भि रिति केचित्। गुरुणा स्थाप्य इत्यन्ये। प्रा
 गादिकुंडेषु सत्विजोऽग्निं स्थापयेयुः। ततो गुरुर्यजमानो न्यतो ग्रहवेद्यां सर्वतोभ
 द्रे मंडलं देवताः स्थापयेदिति पितामहचरणः। यथा। अघोहत्यादि० मंडलं देवता
 स्थापनं करिष्ये इति संकल्प्य स्थापयेत्। इति मंडपविधिः॥

इति मंडपविधिः

रामः

५